Denne beretning kan ikke omfatte alt det, vi i partiet organisatorisk har beskæftiget os med i de næsten 4 år, der er gået siden sidste konges. Væsentlige ting er trukket frem. Iøvrlgt kan bl.a. henvises til de trykte årsberetninger. Vort partis styrke i det daglige er partiets organisationer, og da vi bygger på tilslutning fra det enkelte menneske gennem individuelt medlemsskab, må agitationen for tilgang af medlemmer nødvendigvis spille en meget stor rolle.

Vi har haft en kampagne løbende hvert efterår, og forskellige hjælpemidler i form af tryksager har foreligget: agitationsvejledning, omdelingstryksager og plakater. Agitatorvejledningen har - udover en almindelig opsang i de senere år — indeholdt politisk information i fora af en række spørgsmål og svar angående aktuelle politiske emner, og denne information har, såvidt vi kan skønne, været velkommen.

Vi har ikke tidligere - udover bevægelserne i medlemstallet - haft noget overblik over, i hvilket omfang foreningerne har udvist aktivitet i efterårskampangen.

Ved sidste efterårsagitation søgte vi at få et sådant overblik, dels over hvor mange agitatorer, der har været igang, og dels angående antallet af nyindmeldte.
Vi udsendte blanketter herom til partiforeningerne. Fristen for oplysningerne var 6. december, og vi mindede om datoen
i et cirkulære nogle dage før med det resultat, at der pr
Vi har for få agitatorer, og de, der gør arbejdet, fortjener stor påskønnelse for det meget store arbejde, der gøres.

Det har altid varet at fåtal. der tog del i slæbet som agitatorer, men det er vigtigt, at der stadig må gøres en indsats for at få flere med, og det arbejde kan kun gøres ved personlig kontakt fra partifælle til partifælle.

Der har gennem årene været talt meget om nye former for agitationen, og forskellige variationer har været prøvet.

Man kan mene, at der burde være muligheder gennem en agitation på iarbejdspladser, hvor man jo kender hinanden, og hvor vi måske kunne få mere tag i de yngre blandt de organiserede arbejdere. Erfaringerne har dog her vist, at der nok kan være muligheder i visse situationer, men at det ikke er de store tal af nye medlemmer, der kommer ad den vej.

Nogle partifæller har været inde på, om vi burde benytte os af såkaldte professionelle agitatorer. Man skulle i så fald træffe aftale med partifæller, som har vist sig særligt egnede og yde dem en vis betaling. Der findes jo partifæller rundt omkring, som har

særlige evner på dette område. Der er også foreninger, der har forsøgt sig med noget i den retning.

Hvad man end kan mene om disse ting, er der eet, der står fast, bekræftet ved samtaler med mange prøvede organisationsmennesker indenfor partiet, og det er, at den allerstørste del af de nye medlemmer kommer gennem den kendte metode, at vore agitatorer går fra dør til dør.

Vi har ofte drøftet, om vi burde gennemføre præmieringer i forbindelse med agitationen, og ved efterårsagitationen 1955 gjorde vi

et foraøg, »om man ved, og dette forsøg blev videreført sidste efterår. Vore agitatorhædersgæster på denne kongres er et udtryk herfor.

I 1955 kom der indberetninger til lodtrækningen fra 195 partiforeninger med 770 agitatorer, der skulle deltage i lodtrækningen, sidste efterår blev tallene 262 partiforeninger med 960 agitatorer, som tilsammen havde 2002 lodtrækningschancer.

Disse tal viser, at præmieordningerne har haft interesse.

For sidste efterårsagitation satte vi målet: 15.000 nye medlemmer. Vi skønnede - udfra vore erfaringer - at målet måtte være 25.000, såfremt et nogenlunde antageligt resultat skulle nås, og der skulle være håb om en nettofremgang i medlemstallet. Der er jo hvert år en ikke ubetydelig afgang særlig i de større, bymæssige områder. Som man allerede ved, er målet nået. Der blev i København tegnet 5.679 nye medlemmer og i det øvrige land - ifølge kredsindberetninger - 10.483, og så manglervi endda i dag indberetninger fra 16 kredsorganisationer.

udover medlemsagitationen er der rundt omkring foretaget en agitation for abonnement på den socialdemokratiske presse. Det

er en opgave, der fremdeles må betragtes som både vigtig og naturlig for partiets foreninger. I efteråret 1955 opfordrede vi i særlig grad i forbindelse med medlemsagitationen til at gøre et arbejde. Det skete på baggrund af en omfattende kampagne for pressen, der med støtte fra fagbevægelsen blev gennemført landet over på dette tidspunkt. I denne forsamling er det jo ikke påkrævet at holde foredrag om pressens betydning, men det bør være en selvfølge, et vi alle hjælper med til at styrke vor presse.

Partiets medlemstal opføres jo på grund af foreningernes kontingentindbetalInger for årets 4 kvartaler, og da en del foreninger erfaringsmæssigt først får indbetalingen i orden

et stykke ind i det nye år, kan det ikke nu siges, hvorledes medlemstallet er for året 1956-

For kongresperioden må vi derfor sammenligne mellem medlemstallet for 1952 og 1955. Tallene er for 1952: 277.656 og for 1955: 276.299, altså en lille fremgang.

Som så ofte før har der været op- og nedadgående bevægelser i medlemstallet, og det har denne gang formet sig sålede, at 1953 bragte en fremgang på ca. 6.000, 1954 en lille tilbagegang på ca. 300, og 1955 en nedgang på ca. 5.000. Disse tal giver altså tilsammen den lille fremgang, der kan noteres for perioden,

Der er ikke større forskelle, når ma« vurderer de enkelte dele af landet, når bortses fra København og Sjælland. Der har i København-Frederiksberg været en tilbagegang på ca. 2.600 og en fremgang i det øvrige Sjælland på omkring 2.200, og dette hænger i hovedsagen sammen med befolkningsforskydninger i forholdet hovedstaden og dens omegn.

Set over et længere åremål har der været en betydelig fremgang i partiets medlemstal - her regnes med de kontingentbetalende medlemmer. I 1939, der har betydning som det sidste år fer krigen, var tallet ca. 207.000, og i 1944, der var det sidste krigsår, var tallet ca. 249.000 og nu for 1955 altså 278.000. En fremgang fra 1939 på ca. 70.000 og fra 1944 på knap 30.000.

Vi har i kongresperioden haft både folketingsvalg og kommunale valg.

Selvom tal er interessant,, er der desværre ikke tid til at gennemgå valgtallene her, men - Et par sætninger os kommunisterne. - Ved 1945-valget lige efter krigen fik de 12,5 pct. af stemmerne. Ved 1950- valget og valgene i april og september 1953 opnåede de henholdsvis 4,6 - 4,8 og 4,3 pct.

Den andel af stemmerne, de fik ved disse seneste valg, svarer nogenlunde til stillingen i Sverige og Norge. I Sverige havde de ved det seneste rigsdagsvalg i september i fjor 5,1 pct. imod 4,3 pct. fire år før. Valget lå før Ungarn. Det fandt sted i smilets tegn, og i modsætning til, hvad der ellers er tilfældet, blev der ikke ved den lejlighed gennemført nogen egentlig kampagne mod kommunisterne. Der er måske her noget at lære.

Men kommunisternes forholdsmæssige tilslutning har altså ligget på omtrent samme niveau i vore lande. Det har givet anledning til den tankegang, at der nu engang synes at være som en uundgåelig ting omkring 4,5 pct. kommunistiske stemmer, som man lige så godt kan affinde sig med.

Uden her at komme dybere ind på den senere tids begivenheder har man vel lov til at sige, at det nu må være muligt at trænge kommunisterne
yderligere tilbage, måske endda på afgørende vis. Det bliver en vigtig opgave for os indenfor fagbevægelsen og på arbejdspladserne, som kommunisterne jo har udvalgt til deres specielle virkeplads, og det bliver aktuelt ved det folketingsvalg, der kommer inden længe.

Forslag, der vedrører folketingsvalg:

Forslag nr. 70 går ud på, at det skal være det faktiske antal socialdemokratiske stemmer i kredsene, der skal bestemme kandidaternes partiliste-placering og ikke - som indtil nu - den procent, vort stemmetal udgør af det samlede antal stemmer, der er afgivet i kredsen.

Forslag nr. 71 går, som man ser, ud på ophævelse af partilistesystemet.

Forslag som disse to har før foreligget for partiets kongresser OG her skal blot gøre opmærksom på, at hvadenten man ser på det ene eller det andet af disse to forslag, betyder de en ganske væsentlig ændring i forhold til den hidtidige ordning, en ændring, der vil berøre et betydeligt antal kredsorganisationer landet over og i væsentlig grad forrykke rækkefølgen af de kandidater, der vælges.

Forslag nr. 72 har forbindelse med den seneste kandidatopstilling i Køge kredsen, hvor der var tvivl om, hvorledes opstillingsmøderne må være. Sagen drejer sig i korthed om, hvorvidt man må have lov til ved opstillingsmøder med henblik på tilslutningen at indlægge underholdning. Når der har kunnet opstå tvivl, hænger det sammen med, at partilovene jo ikke siger noget på dette punkt, og det er iøvrlgt vor opfattelse på partikontoret, at man bør lade paragraffen forblive uændret. Det kan formentlig ikke være en forkert fremgangsmåde, at partiforeninger gør noget ekstra for at få den størst mulige tilslutning til opstillingsmøder. Dette er jo fuldkommen i tråd med, at vi iøvrigt slår til lyd for, at foreningerne gennemfører en så varieret og tiltrækkende virksomhed som mulig.

De kommunale valg i foråret 1954 var stærkt præget af, at de kom så kort tid efter det livlige valg- og folkeafstemningsår, der gik forud. Valgdeltagelsen var væsentlig lavere end ellers ved kommunalvalg.

Klarede os pænt, både i by og på land.

Også i hovedstadens omegnskommuner var kommunevalgene stort set gunstige for vort parti. Således viste det samlede resultat fra 8 af de egentligste udflytter og tilflytterkommuner en fremgang fra ca. 43 til oa. 45 pct. af stemmerne.

Bag disse samlede tal skjuler der sig imidlertid væsentlige forskelle fra kommune til kommune.

Mere end andre steder føres der her en overordentlig hård kamp om sjælene, og konkret er spørgsmålene: Socialdemokratiet eller de konservative.

Det drejer sig for det samlede omegnsområde om en hastigt voksende befolkning, der efterhånden udgør nærved ½ million mennesker.

Ved vurdering af forholdene her må en række ganske særlige momenter tages i betragtning: Væksten er meget hastig. Det
drejer sig i høj grad om yngre mennesker. Det er en funktionærpræget befolkning. Mange flytter ind i ret dyre lejligheder, og derudover får de også for transportudgifternes vedkommende større omkostninger end de, der i hovedstadens område bor nærmere deres arbejdspladser. Beboerne i omegnskommunerne har jo i høj grad deres erhverv i tilknytning til hovedstaden. Hertil kommer, at en del flytter ind i eget hus og får interesser som mindre husejere.

Partiet har stor interesse i, at der gøres et effektivt partiarbejde i disse kommuner. Det bliver et arbejde, der ifølge sagens natur først og fremmest skal gøres af vore interesserede partifæller disse steder, men det kan måske være gavnligt, at det partimæssige samarbejde mellem hovedstaden og omegnskommunerne udbygges.

Fra partikontorets side har vi i nogen grad beskæftiget
Om vor informations- og kursusvirksomhed følgende:

Vi har haft amtsinformationsmøder ved forskellige lejligheder, og partikontorets tillidsmænd har været ude til informationsmøder ved efterårskampagner og ved kredsmøder.

Der har i perioder ligesom tidligere været holdt kvindeudvalgskursus, strækkende sig over en uge, på vore højskoler. Tilsvarende tillidsmandskursus har ikke været holdt i 1955 og 1956.

Her har økonomiske årsager spillet en rolle. Dels på baggrund af den omstændighed, at der ikke blev holdt partikursus, arrangerede Roskilde Højskole i 1955 og 1956 ugekursus på skolen om internationale problemer. Disse kursus var ifølge rapporter meget vellykkede. Efter henvendelse fra skolen stillede forretningsudvalget et antal fripladser til

rådighed for partifæller, der blev indstillet gennem partiorganisationer. Det blev 16 i 1955 og 11 i 1956.
Det egentlige nye i Informationsvirksomheden har været vor rejseinstruktørvirksomhed.

Ved sidste kongres var denne virksomhed så småt igang, og forud derfor havde vi haft instruktionsarbejde løbende ved hjælp af partifæller fra organisationsarbejdet landet over.

I 1954 var Per Møller Pedersen ude i 35 kredse, i 1955 18 kredse og i 1956 har han bearbejdet 21 kredsorganisationer landet over, Og desuden har han i september måned besøgt 15 kredse, og holdt kredsmøder, formandsmøder og lignende, som en optakt til efterårsagitationen.

Vi har naturligvis hyppigt kontakt med vor rejseinstruktør og drøfter løbende hans erfaringer med ham. Jeg har vist lov til at sige, at han er levende interesseret i sit Job. Han har ofte givet udtryk for, hvilken tilfredsstillelse det er for ham at møde interessen hos de mange, der tager deres tøm landet over, de mange, der gennem deres daglige udholdende og opofrende arbejde år efter år, ofte i en menneskealder eller mere, bruger deres fritid og deres aftener på at gøre partiet stærkt.

Men det er også givet, at der er mangler. Særlig af den grund, at det ikke er i hver eneste kommune landet over, at vi har nogle få eller måske endda blot een enkelt partifælle, hvis interesse betinger, at der gøres et godt arbejde på stedet. Gennem Per Møller Pedersens virksomhed har vi fået mere kendskab til situationen landet over. At der er mange gode eksempler på et levende arbejde er fremgået af bladet "Tillidsmanden", hvor vi har søgt at bringe erfaringer og eksempler, der kunne være af betydning.

Rejseinstruktørarbejdet viser, at der er et stort behov for assistance ude omkring. Den omstændighed, at vi klarer os med 1 rejseinstruktør er et udtryk for - og man kender jo den begrænsede stab af tillidsmænd, der er til rådighed i partiet - at vi ikke ligefrem har noget funktlonærvælde i vort parti. Vi er snarere en kende underbemandet. Hvad der bl.a. sky/des sans for økonomi. Men det må naturligvis tages i betragtning, at vi også har AlC, som jo er en fælles institution for os og De Samvirkende Fagforbund.
Såfremt vi ikke havde AIC's stab af flittige medarbejdere, så måtte partikontoret jo have flere mennesker ansat til at gøre arbejdet med de vigtigt ting. AIC tumler med "Socialdemokratiske Noter", kontakt til arbejdspladser, faglige klubber og fagforeninger,

masser
af møder, tryksager til arbejdspladser o.s.v.

Til kongressen foreligger et forslag om oprettelse at partikontorer visse steder. Det er forslag nr. 41, og det går ud på oprettelse af partikontorer i nogle større byer, såsnart der er økonomisk basis derfor. Herom kan siges, at der i hvert fald i øjeblikket ikke er nogen økonomisk basis for så vidtgående foranstaltninger.

Arbejdet blandt kvinderne har i den forløbne periode været af voksende betydning. De seneste tal viser, at vi nu i hele landet har 673 kvindeudvalg, 122 kredskvindeudvalg og 18 amtskvindeudvalg.

Selve kvindearbejdet har udviklet sig på de hidtil kendte linier og med forsøg på modernisering bl.a. med ekstemporalspil, foredrag
og studiekredse for unge mødre. Småbørnene passes.

Amtskvindeudvalgsarbejdet har ført til et livligt instruktionsarbejde

og andre foranstaltninger på amtsbasis landet over.
I året 1954 kunne partiets kvindeudvalg fejre jubilæum, idet

de første kvindeudvalg begyndte i 1929. Jubilæet blev bl.a. fejret med et stort stævne i Odense, hvor man arrangerede et indendørs-lerdagsaften—arrangement i "Fyn*s Forum" og et stævne om søndagen ned stor tilslutning.

Kvinderne har udfoldet en livlig nordisk og international virksomhed. Der har været nordisk kvindestævne i forbindelse med jubilæet - også i Odense - og et nordisk kvindestævne i 1956 denne gang på Ørenæs Slot i Skåne. Der har i året 1953 været nordisk studieuge i Finland og i 1955 i Norge, begge gange deltog 11 danske partifæller. I 1954 var der dansk-tysk kvindestævne i Hamborg med 40 danske deltagere, i maj 1955 på øen Sild med 22 danske deltagere. Her var der først og fremmest deltagelse fra områderne lige nord og syd for grænsen. Endelig var der et

lignende dansk-tysk kvindestævnei maj i fjor på Esbjerg Højskole.
med ca. 60 deltagere, hvoraf halvdelen danske. Ved disse stævner har man drøftet både politiske og organisatoriske problemer og kulturelle og sociale emner. Endelig har Socialistisk Internationale i 1954 afholdt et internationalt kursus i Norge med 3 danske deltagere og i fjor arrangeredes et lignende kursus i Holland, hvor 4 kvinder her fra landet deltog.

Om bladet "Frie Kvinder", der som bekendt udsendes af en kreds
af socialdemokratiske kvinder, kan oplyses, at det nu har et oplag

på ca. 6.000. Bladet har i de senere år klaret sig betydeligt bedre end tidligere. Dog var der i 1954 et underskud på omkring 1.500 kr. I 1955 var dar balanue i regnskabet. Fra partikontorets side er vi fuldt klar over betydningen af godt arbejdende kvindeudvalg, og vi har søgt på forskellig måde at støtte arbejdet. Fra tid til anden udsendes fra partikontoret politisk information til kvindeudvalgene og i de sidste måneder har et mindre antal kvindelige instruktører været stillet til rådighed for kredsene, dels til hjælp ved oprettelsen af nye kvindeudvalg, dels som rådgivere og vejledere overfor kvindeudvalgene. Dette arbejde begyndte i november 1956, og vi kan allerede nu se, at det er af værdi.

Det vil iøvrigt antagelig være en god idé, om vi får udarbejdet en mindre tryksag, f.eks. en pjece, som kan anvendes i arbejdet, hvori navnes betydningen af, at kvinderne viser politisk interesse og med oplysninger om den kvindelige repræsentation på områder som Folketinget, de komnunale råd o.lign.

En del af partikontorets virksomhed består i udarbejdelse og udsendelse af tryksager.

I kongresperioden er der i særlig grad lagt vægt på pjecer og aktuelle spørgsmål til tillidsmændene og desuden bladet "Tillidsmanden"* som vi betragter som et nyttigt bindeled. Det kommer jo ikke med regelmæssige mellemrum, men når der skønnes at være behov for det, særlig i forbindelse med agitationskampagner og i specielle situationer, og når vi iøvrigt har passende stof af betydning.

Tillidsmandspjecerne har været følgende:

"Lige start og lige evner" - om ungdommens uddannelse og regeringens forslag i så henseende. Trykt i 40.000 eks. og bl.a. i samarbejde med "Frit Forum" omdelt på skoler, seminarer, gymnasier m.m., hvor ungdom under uddannelse færdes.

"Husleje- og boligstøtte* - Denne pjece blev trykt i 50.000 eks. og delvis anvendt til omdeling, hvor man skønnede det rigtigt.

"Tysklandsproblemet" - Også trykt og fordelt i betydeligt antal.

"Skattereformerne" - Om folkepensionen er der kommet to pjecer, den sidste i 25.000 eksemplarer.

*De store årgange og lærlingeloven" og De to pjecer om kommunisterne: "kommunisternes selvafsløringliet meget stort oplag. "kommunismens krise" i et mindre oplag.

Tidsskriftet "Verdens Gang" som jo er mere fri partiudgivelse, er en uundværlig ting for vort parti«

"Verdens Gang" har haft betydelige økonomiske vanskeligheder. I 1953 var der trods et pænt oplag et underskud på
ca. 30.000 kr. - siden er det gået bedre. De senere år har underskudet kun været en brøkdel af dette beløb. Og partiets forlag betaler nu de underskud, der måtte opstå.

Det er vanskeligt at holde selv et tidsskrift af kvalitet SOM "Verdens Gang" oppe på et antageligt oplag, og uanset den betydelige agitation, der har været. Oplaget var i 1956 ca. 5.100, hvilket var et minus på ca.. 600 i forhold til året før«

Partiets forlag "Fremad" har været i betydelig fremgang, og ikke alene økonomisk. Fremads Folkebibliotek er således en stor landvinding og en virkelig kulturel bedrift. Hvad "Fremad" har præsteret som forlag har skabt berettiget respekt. Vi bør sige tak og ønske, at forlaget også fremover må øge sin kulturelle indsats og position.

Vi har i stigende omfang anvendt film i vort arbejde. Filmen "Frihed forpligter" har de sidste par år været nogenlunde udspillet. Denne film var en meget virkningsfuld ting for os. Da vi i sin tid
gjorde op, viste det sig, at den havde været fremvist betydeligt over et tusinde gange og været set af nærved 200.000. - Det er dyrt at lave film. "Frihed forpligter" kostede i sin tid med kopier og programmer et beløb, der lå meget nær op mod de 200.000 kroner.

Det har derfor været en stor fordel, at vi for et par år siden ved hjælp af A.O.F. kunne sikre os retten til at vise Sabroe-filmen "Kampen mod uretten", og for ca. 1 år siden "Ditte Menneskebarn" som viste sig straks at møde stor efterspørgsel, og som endnu er meget aktuel i arbejdet ude ovor landet.

Visse films værdi for os øges af, at der efterhånden er så mange smalfilmsapparater stationeret landet over, også gennem A.O.F.'s virksomhed. Iøvrlgt administreres filmene af A.O.F. til foreningerne, og vi takker for den værdifulde hånderæknlng, som partiet derved får.

Hver af de to nævnte film har inol. kopier kostet partiet et beløb, der for hver film ligger på omkring en tiendedel af, hvad "frihed forpligter"' kostede, og antagelig en endnu mindre del af, hvad en ny film, fremstillet i dag, ville koste.

Vi har også beskæftiget os med komunal information.
Partikontoret rådfører sig løbende med et uformelt udvalg af kommunale repræsentanter bestående af borgmester Woldhardt Maaen, Skive, folketingsmand Kai Jensen, Birkerød

og borgmester Ove Hansen. Ballerup.

I det daglige er Ove Hansen vor kontakt, og han er os behjælpelig med besvarelser af breve vedrørende kommunale spørgsmål, en korrespondanoe, der efterhånden har et ikke helt ringe omfang. VI er taknemmelige for denne hjælp.

Ved forskellige lejligheder er der udsendt trykte informationer i form af "kommunale meddelelser*.

Forud for sidste kommunevalg blev der som nævnt i januar/februar holdt kommunale instruktionsmøder i amterne som en optakt og forberedelse af valgene.

Inden valgene blev det spørgsmål drøftet, om det var muligt at opstille almindelige retningslinier for den socialdemokratiske kommunale politik. Forhandlinger blev ført med repræsentanter for vore kommunale folk indenfor de forskellige kommunegrupper, og det lykkedes at nå frem til en fremstilling, der naturligvis kun kunne bevæge sig ad hovedlinier, og denne tryktes og blev anvendt landet over i den kommunale valgagitation ud fra de ønsker, man lokalt havde om at benytte en sådan landstryksag.

Arbejdernes Oplysningsforbund har gennem årene haft holdt ugekursus for kommunale repræsentanter, og efter henvendelse fra AOF er der - efter beslutning i partiets forretningsudvalg - i de senere år ydet en vis støtte hertil. Det drejer sig om et årligt beløb på omkring kr. 4.000.- hvorved et større antal kommunale repræsentanter, særlig fra landkommunerne, har
fået halv friplads på disse A.O.F. kurser.

I de senere år har vi haft en ordning, der tager sigte på at stimulere det lokale kommunale instruktionsarbejde. Det sker ved, at der stilles et beløb til rådighed på kroner 150.00 een gang årligt til kommunale informationsmøder i kredse med egentlige landområder. Denne ordning har været udnyttet i stigende grad - løvrigt fremgår det af indhentede oplysninger, at fer indenfor kredsorganisationerne hyppigt holdes informationsmøder for de kommunale repræsentanter.

Det har interesse at nævne, at et vist partiarbejde er påbegyndt i Grønland (Peter Nielsen).

Der har varet kontakt til partifæller i Grønland, dels gennem besøg herfra og dels ved, at ledende folk i det begyndende socialdemokratiske arbejde i Grønland har været på besøg her. Disse kontakter har vist, at socialdemokraterne i Grønland meget gerne vil have den bedst mulige forbindelse til partiet her og gerne drøfter tingene med os.

Vi har ydet beskeden økonomisk støtte bl.a. til udgivelsen af et blad.

Man kan naturligvis ikke sammenligne grønlandske forhold med vore, og det er derfor heller ikke muligt at vurdere det begyndende socialdemokratiske partiarbejde i Grønland ud fra vore forudsætninger.

Fra forskellig side har man åbenbart ment, at man ikke burde forcere partidannelser frem i Grønland, men heroverfor har nogle af de grønlandske partifæller peget på, at der er konstateret visse kommunistiske bestræbelser for at drive propaganda, og at dette nødvendiggør, at socialdemokrater i Grønland allerede nu er aktive for at skabe en socialdemokratisk bevægelse.

Det nordiske og internationale partimæssige samarbejde har udviklet sig efter de hidtidig kendte linier. Det nævnes her for at være taget med, men iøvrigt skal jeg henvis til den omtale heraf, som findes i de trykte årsberetninger.

Om tilslutningen til Kampfonden, og de penge, der er kommet ind, vil hovedkassereren redegøre, og jeg vil geme sige et par ord om, hvad pengene er brugt til.

Vi stillede det mål op, at vi skulle skaffe Kampfonden en million kronar om året. Uden optimisme sker der jo ikke noget.
Vi fik ca. ½ million årligt, når man tager hele den forløbne tid. Det må erindres, at vi kom til sidste partikongres med underskud på det årlige driftsregnskab, og at det var nødvendigt et skaffe flere penge, blot for at klare økonomien på det tidspunkt. Vi stod overfor valget mellem kontingentforhæjelse eller Kampfonden, og Kampfonden blev altså gennemført. Resultatet svarer ikke til mere end omtrent det samme, som en kontingentforhøjelse ville have givet på 25 øre pr. kvartal, forudsat at pengene var blevet fordelt på samme måde son Kampfond-pengene.

I de forløbne 4 år er priser og lønninger steget for os som for andre.

Der har faktisk ikke været meget at rutte med, og dog kan der peges på en række ting.

Først må man have i ærindring, at kredsorganisationerne får
25 pct. af det samlede beløb, altså uanset de omkostninger, der har været. For de kredse, der for alvor har gjort noget ved sagen, har det drejet sig om store beløb. Ialt er herigennem for de
3 år udbetalt nærved 200.000,00 kroner.

Vi har kunnet opretholde udsendelsen af Tillidsmanden", som var en ret ny ting ved

sidste kongres.

Vi har sikret Per Møller Pedersens virksomhed som rejseinstruktør i de forløbne år.

A.O.F,'s kommunale ugekursus.

Tilskud til kommunale instruktionsmøder i kredsene. Pjece-virksomhed, langt over tidligere omfang.

Ofret en del ekstra hvert år på husagitation.

Påbegyndelse i dette efterår af en vis instruktionsvirksomhed for kvindeudvalgsarbejdet.

Øgede tilskud til D.S.U, og "Frit Forum"s virksomhed.

Vor velkomsttryksag til nye medlemmer.

Og endelig har kampfonden muliggjort, at vi har kunnet klare de stærkt øgede tilskud til AlCs virksomhed. Tallene herfor vil fremgå af regnskabet.

Vi har sidste år foretaget et rundspørge for at få et overblik over, hvorledes partiets medlemmer fordeler sig i aldersgrupper.

Vi fik oplysninger ind fra 977 foreninger repræsenterende ialt 245.353 medlemmer.

Disse oplysninger viser, at ca. halvdelen af partiets medlemmer er i alderen under 50 år. De nøjagtige tal er: Under 50 år 123.819 medlemmer eller eller 50,5 pct. 50 år og derover 121.534 eller 49,5 pct.

Den del af medlemmerne, der er 50 år og derover, og navnlig over 60 år er betragtelig.

I alderen over 60 år har vi 72.866 medlemmer svarende til 29,7 pct.

Der er betydelige forskelle fra landsdel til landsdel.

I København-Frederiksberg er der lidt flere i 50'erne og en del flere over 60 år, hvor procenterne er 35,9 imod 29,7 for hele landet.

Københavns omegn er, som man kunne vente, en del forskellig fra hovedstaden. Iden ældste gruppe over 60 år findes der i Københavns omegn forholdsvis betydelig færre partimedlemmer end både i København og i landet som helhed, nemlig 24,1 pct. For gruppen over 50 år er omegaprocenten 43,8 imod Københavns-procenten 57,5.

Jylland har 47,3 pct. under 50 år, og altså 52,7 pct. over denne alder.

Af de øvrige andre landsdele har Sjælland i gruppen over 50 år 39,6 pct,, lolland-falster-bornholm tilsammen 37,6 pct*. Fyn 43,2 pct. og Sønderylland 41,1 pct. Der ligger altså størsteparten af medlemmerne - omkring 3/5 - under 50 år.

Hvad kan man sige som helhed til disse tal?

Først: Partiforeningerne har været flinke til at sende tallene ind. Det drejer sig om en statistik, der omfatter 5/6 af medlemmerne.

Dermed være ikke sagt, at vi skal slå oa til tåls med tilstanden, som den er nu. Det er jo heller ikke helt usandsynligt, at vort problem med hensyn til de yngre er noget større i dag end tidligere. Vi har brug for at få betydelig flere yngre med, og vi
skal arbejde for at få dem.

Hvordan?

Det drejer sig jo her om det organisatoriske.

Fra partikontorets side har vi ved forskellige lejligheder udsendt tryksager med særligt sigte på yngre vælgere. Vi havde for nogle år siden en kampagne, hvor vi med mellemrum sendte en serie tryksager som breve til yngre årgange, og det foregik ved, at partiforeningerne fandt de pågældende på valglisterne. Denne kampagne omfattede ca. 100.000 hjem.

For vel 2 år siden var en ny lignende kampagne påtænkt, men måtte af forskellige grunde opgives.

Vi har ved valgene anvendt særlige valgtryksager til ungdommen, vi har en fødselsdagshilsen til 23-årige, og en velkomsttryksag til nye medlemmer. Vi må naturligvis stadig overveje, om vi er i stand til at gøre mere, og i så fald hvad.

Rundt omkring i landet har partiforeninger og kredsorganisationer gjort en indsats på dette felt. Vi må naturligvis i foreningens kartotek have alderen opført på vore medlemmer, og det er en naturlig sag at søge at drage yngre interesserede partifæller ind i arbejdet. Under noget større forhold har foreninger både i hovedstaden og ude omkring gennemført særlige sammenkomster med levende program for yngre, både indenfor medlemskredsen og udenfor og med specielt fremsendt indbydelse. Selvom man måske ikke har opnået meget store resultater, kan sådanne bestræbelser have betydning for os.

Et af de seneste eksempler er fra partiforeningen i Nyborg, som har berettet: Vi har i vinter en foredragsserie, vi kalder

"Unge hjems problemer", der indeholder 3 foredrag med en munter aften til afslutning,

Vore agitatorer skaffer deltagere blandt de 30-40 årige, og serien slutter som nævnt med en munter aften. Det ærgrer de andre, de har aldrig møder, og vi benytter lejligheden til medlemsagitation.

Hertil kan fejes, at kredsorganisationer har gennemført kredsungdomsstævner, et levende og afvekslende program, der tiltaler de yngres interesser.

Til slut blot den bemærkning, at moderniseret og levende mødeformer selvsagt har speciel betydning for kontakt til de yngre.

Medens vi kan konstatere, hvorledes vore mellemmer fordeler sig i aldersgrupper, kan vi ikke med nogen sikkerhed vide, hvordan det er med vore vælgere, men vi har dog nogle tal fra 1953.

Da forårets folketingsvalg og valgmandsvalget i 1953 fandt sted på samme dag, kunne det beregnes, hvorledes de 25 - 35 årige vælgere fordeler sig på partierne, når man går ud fra, et vælgerne over 35 år stemte på samme parti ved begge valg.

Resultatet af en sådan beregning bliver, at de 25 - 34 årige vælgere fordelte sig således på partierne, sammenholdt med partiernes procent ved folketingsvalget:

Socialdemokratiet:	41,4 pct mod 40,4 pct
Radikale:	8,0 pct mod 8,6 pct
Konservative:	15,2 pct mod 17,3 pct
Venstre:	19,0 pct mod 22,1 pct
Retsforbundet:	7,9 pct mod 5,6 pct.
Kommunisterne:	6,1 pct mod 4,8 pct.

Vi havde altså større tilslutning fra de yngre end fra de noget ældre vælgere, hvorimod konservative og radikale og i særlig grad Venstre havde mindre tilslutning blandt de unge.

En vis økonomisk støtte er i lighed med tidligere ydet fra partiet til både D.S.U. og "Frit Forum". Til "Frit forum" bl.a. tilskud til udgivelse af foreningens blad. "Frit Forum" lægger selv stor vægt på at have et blad som talerør over studenterne,
og bladet benyttes efter denne hensigt.

Den økonomiske støtte fra partiet - og i betydelig udstrækning fra partiorganisationerne til det lokale ungdomsarbejde - bør følges op af interesse fra partifællerne og specielt tillidsmændene landet over. En håndsrækning vil ofte være velkommen, og allermest velkommen vil den være, når det sker på kammeratlig vis og

med naturlig respekt for ungdommen selv og det arbejde, der gøres i vore ungdomsorganisationer.

Blandt de forslag der foreligger til lovændringer m.m. og som alle vil blive behandlet i det udvalg, der er nedsat, nævner jeg forslagene nr. 76 - 77. Disse forslags gennemførelse ville medføre en betragtelig udvidelse af kongressens deltagerantal, og vi er som bekendt allerede nu oppe på en deltagelse i partikongressen, der er meget stor, og som fra kongres til kongres har været stigende.

Forslagene nr - 81 - 86 og 87 - 88 vedrører vor nuværende form for hovedbestyrelse og valgene til denne. Der er endda forslag her, der også berører andre partiinstanser. Disse ting vil blive behandlet i kongresudvalget.

Forslag nr. 96 - 97 og 98 ville, hvis de blev gennemført, på væsentlig måde ændre fremgangsmåden ved valg af forretningsudvalg.
Med den nuværende ordning har hele kongressen indflydelse på valget af samtlige forretningsudvalgsmedlemmer, medens det, der her er foreslået, vil begrænse den enkelte kongresdeltagers indflydelse til valget af hans eget områdes forretningsudvalgsmedlem eller medlemmer.

Sluttelig vil jeg gerne sige tak for godt, kammeratligt samarbejde til alle organisationer, institutioner og tillidsmænd, som vi fra partikontoret har haft kontakt med i den tid, der er gået. Det gælder fagbevægelsen, kooperationen, pressen, A.O.F. - ikke mindst AIC - Erhververådet, D.S.U., "Frit Forum" m.fl.

Partiet er i særlig grad De samvirkende Fagforbund tak skyldig for det ligefremme og kammeratlige samarbejde, der altid består. Enhver her kender det gode samhørighedsforhold, der findes os og De samvirkende imellem, og ved en smule o, den betydelige økonomiske støtte, fagbevægelsen ofte med åben hånd har ydet partiet i valgsituationer og ved andre lejligheder. Det er en støtte, som er uundværlig.

På kontoret har vi været fælles om arbejdet. Vi kan tage hinanden i hånden, når der siges noget anerkendende, og også når vi skal strammes op.

Og hermed er den organisatoriske beretning forlagt for kongressen.